

EHL-İ BEYT VE ŞUURU SEN EHL-İ BEYTEN MİSİN ?

İçinde bulunduğum ay Muharrem ayı.

Bu ay yaklaşık on peygamberin bulunduğu celali imtihanlardan cemali ikramlara mazhar olduğu bir ay.

Yine bu ayda yaşanmış bir Kербela hadisesi var ki gerek üzüntüsü gerekte o hadisenin neticeleri ve öğretileri devam ediyor.

Bu ay münasebetiyle özellikle Kербela hadisesi vesilesi ile Âl-î beyt üzerine biraz tefekkür etmek istiyorum.

Bu ders Dördüncü Lem'a'da tefsir edilen

SİZE , İÇİNİZDEN ÖYLE BİR ÖYLE BİR PEYGAMBER GELDİ Kİ , SİZİN SIKINTIYA UĞRAMANIZ ONA PEK AĞIR GELİR.

O SİZE ÇOK DÜŞKÜN MÜMİNLERE ÇOK ŞEFKATLİ ÇOK MERHAMETLİDİR. EY PEYGAMBER EĞER SENDEN YÜZ

ÇEVİRECEK OLURLARSA DE Kİ : ALLAH BANA YETER .

ONDAN BASKA İBADETE LAİK İLAH YOKTUR. BEN ONA TEVEKKÜL ETTİM. ARSIN RABBİDE ODUR.

TEVBE SURESİ 128-129

DE Kİ : VAZİFEM KARSILIĞINDA SİZDEN BİR ÜCRET

İSTEMİYORUM. SİZDEN İSTEDİĞİM AKRABAYA SEVGİDEN BASKA

SURA SURESİ 23

ÂL-Î BEYT KİMDİR ?

Zahir manada Efendimiz (asm)'in ev halkı ve nesli anlamına geliyor. Risale-i Nur üzerinden bu kavramın izahı yani Âl-i Beyt'in kimler olduğu ve olacağına işaret nev'inden şu paragrafı alabiliriz.

İKİNCİ SUAL:

Âl-i Abâ hakkındadır.

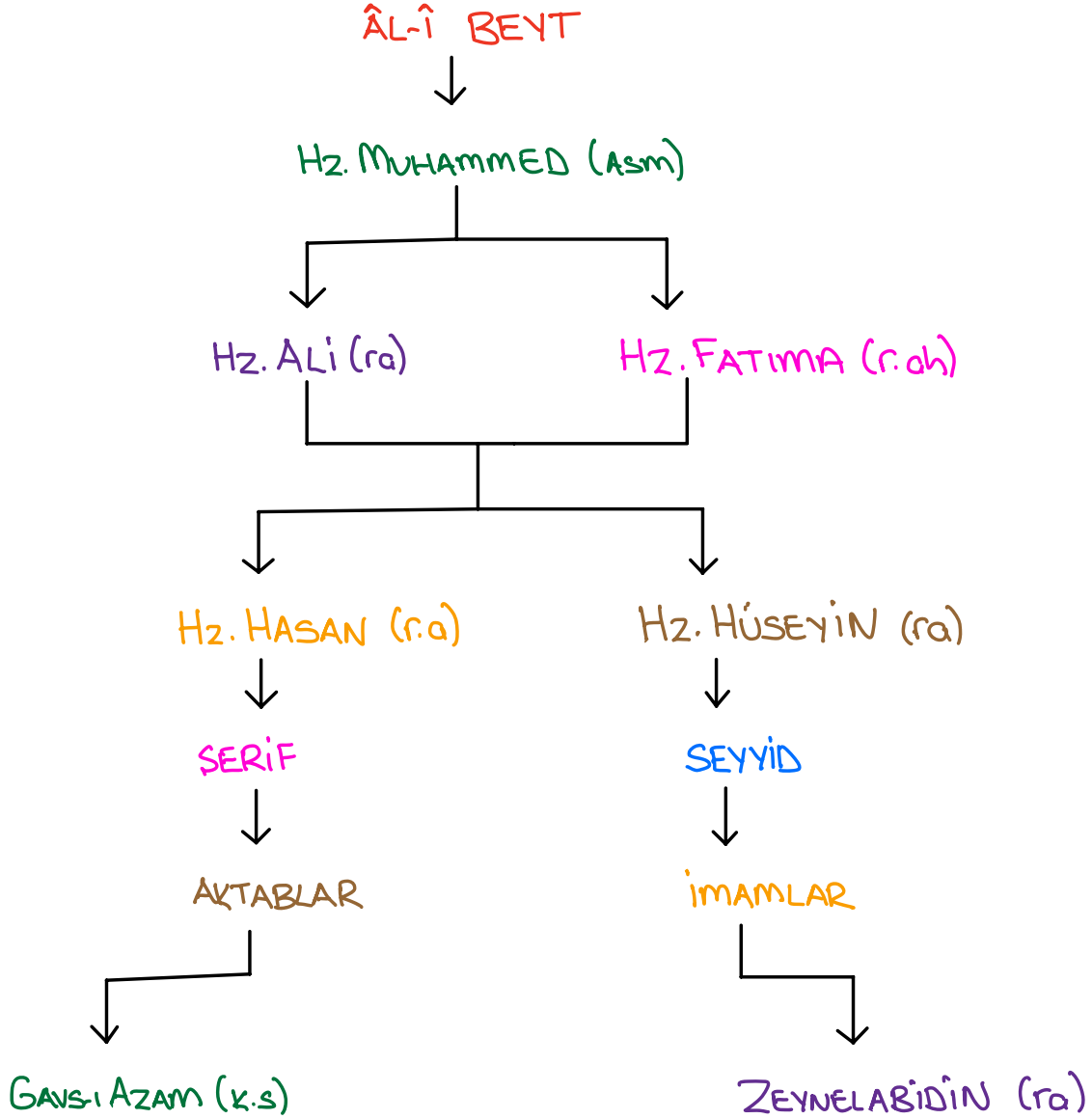
Kardeşim; Âl-i Abâ hakkındaki cevabsız kalan سوالınızın çok hikmetlerinden yalnız bir tek hikmeti söylenecek. Şöyle ki: Resul-i Ekrem Aleyhissalâtü Vesselâm, giydiği mübarek abâsını, **Hazret-i Ali (R.A.)** ve **Hazret-i Fatıma (R.A.)** ve **Hazret-i Hasan** ve Hüseyin'in (R.A.) üstlerine örtmesi ve onlara bu suretle

"Tâ ki, ey Peygamber ailesi, Allah günahlarınızı giderip sizi tertemiz yapsın."
Ahzâb Sûresi, 33:33.

لِيُذْهِبَ عَنْكُمُ الرِّجْسَ أَهْلَ الْبَيْتِ وَيُطَهِّرَكُمْ تَطْهِيرًا

âyetiyle dua etmesinin esrarı ve hikmetleri var. Sırlarından bahsetmeyeceğiz. Yalnız vazife-i risalete taalluk eden bir hikmeti şudur ki:

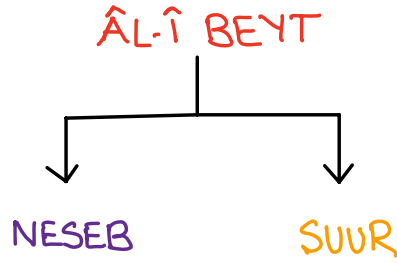
Âl-i Beyt kavramına bazı ulema Efendimizin (asm)'in hanımlarını da dahil etmiş. Ama genel kabul gören mânâ "Üstad hazretlerinin ifade ettiği şekilde olmuş

ÂL-Î BEYT VASIFLARI

Zahiri âli beytin teşekkülü bu şekilde günümüze kadar devam ediyor.

Burada dikkat etmem gereken şu ki âli beyitten olmak neseben ve suuren olursa önemlidir. Yani âli beyti ben iki kısımdan oluştuyorum

Neseb olup suur yoksa o kişi âli beyt olmaz.

Suur varsa neseben zahiri bir soy bağı yoksada manevi âli beyitten olur. Üstad hazretleri bu konuda Risale-i Nur tabakelerini manevi âli beyitten sayar.

Bununla beraber ben de manevî Âli-i Beyt'ten sayılabiliyorum demekten maksadım; bir kısım müçtehidlerin

وَعَلَىٰ آلِهِ وَصَحْبِهِ

duasında, "**Seyyid olmayan fakat ehl-i takva bulunanlar, o duada dâhildirler**" dediklerinden, o umumî duada benim de bir hissem bulunması için ricakârane bir tevildir. Yoksa o hatakârane mana hiç hatırıma gelmemiş.

Risale-i Nur üzerinden âli beytin önemine Efendimizin (asm) âli beyte gösterdiği muhabbetin nedenine ve âli beyte dair vasıfları anlamaya çalıştım. Nazarıma çıkan noktaların bazıları şöyle.

EFENDİMİZ (asm) ÂLÎ BEYTE NEDEN SEVGİ GÖSTERMİŞ

Efendimizin (asm) Hz. Hasan ve Hz Hüseyin (rc)' gösterdikleri aşırı sevginin hikmetinin anlatıldığı **Dördüncü Lem'**ada şu nükte dikkatimi çekti.

İKİNCİ NÜKTE:

Resul-i Ekrem Aleyhissalâtu Vesselâm, küllî ve umumî vazife-i nübüvvet içinde bazı hususî, cüzî maddelere karşı azîm bir şefkat göstermiştir. Zahir hale göre o azîm şefkati, o hususî cüzî maddelere sarfetmesi, vazife-i nübüvvetin fevkalâde ehemmiyetine uygun gelmiyor. Fakat hakikatta o cüzî madde, küllî umumî bir vazife-i nübüvvetin medarı olabilecek bir silsilenin ucu ve mümessili olduğundan, o silsile-i azîmenin hesabına onun mümessiline fevkalâde ehemmiyet verilmiş. Meselâ: Resul-i Ekrem Aleyhissalâtu Vesselâm

Burada yakalamam gereken kanuniyet şu ki:

Efendimizin (asm) her halinden, her vaziyetinden nübüvete dair bir mana ve işaret vardır.

ATIF ⇒ NOKTA RİSALESİ

Evet muvaffak bir nazar, kainatın her zerresinin her hâlin-den vücud-u Sanii, hem peygamberin her bir hâl, kâl, fiilinden sıdk-ı nübüvvetin sıvını görür.

Bu kanuniyet ile Efendimizin (asm) torun sevgisi arkasında nübüvete bakan bir nokta var ve bu şöyle nazara veriliyor

fevkalâde ehemmiyet verilmiş. Meselâ: Resul-i Ekrem Aleyhissalâtü Vesselâm Hazret-i Hasan ve Hüseyin'e karşı küçüklüklerinde gösterdikleri fevkalâde şefkat ve ehemmiyet-i azîme, yalnız cibillî şefkat ve hiss-i karabetten gelen bir muhabbet değil, belki vazife-i nübüvvetin bir hayt-ı nuranîsinin bir ucu ve veraset-i Nebeviyenin gayet ehemmiyetli bir cemaatinin menşei, mümessili, fihristesi cihetiyledir. Evet Resul-i Ekrem Aleyhissalâtü Vesselâm, Hazret-i

Hazret-i Hasan'ın (ra) sevmesinin hikmeti

fihristesi cihetiyledir. Evet Resul-i Ekrem Aleyhissalâtü Vesselâm, Hazret-i Hasan'ın (R.A.) kemal-i şefkatinden kucağına alarak başını öpmesiyle; Hazret-i Hasan'dan (R.A.) teselsül eden nuranî nesl-i mübarekinden Gavs-ı A'zam olan Şah-ı Geylanî gibi çok mehdi-misal verese-i nübüvvet ve hamele-i şeriat-ı Ahmediye (A.S.M.) olan zâtların hesabına Hazret-i Hasan'ın (R.A.) başını öpmüş ve o zâtların istikbalde edecekleri hizmet-i kudsiyelerini nazar-ı nübüvvetle görüp takdir ve istihsan etmiş ve takdir ve teşvike alâmet olarak Hazret-i Hasan'ın (R.A.) başını öpmüş. Hem Hazret-i Hüseyin'e karşı

Hazret-i Hüseyin'in (ra) sevmesinin hikmeti

Hazret-i Hasan'ın (R.A.) başını öpmüş. Hem Hazret-i Hüseyin'e karşı gösterdikleri fevkalâde ehemmiyet ve şefkat, Hazret-i Hüseyin'in (R.A.) silsile-i nuraniyesinden gelen Zeynelâbidîn, Cafer-i Sadık gibi eimme-i âlîşan ve hakikî verese-i Nebeviye gibi pek çok mehdi-misal zevat-ı nuraniyenin namına ve Din-i İslâm ve vazife-i risalet hesabına boynunu öpmüş, kemal-i şefkat ve ehemmiyetini göstermiştir.

Bu kanuniyet ile Ependimizin (asm) Hz. Hasan ve Hz. Hüseyin'e (ra) gösterdikleri muhabbet kuru ve basit bir torun sevgisi olmayıp arkasında mana-yı harfi ile kendisinden sonra din-i mübin-i islami muhafaza edecek, temsil ve tebliğ edecek bir cemaate muhabbet yeni davaya olan muhabbet oluyor.

ÂLÎ BEYTİN VASIFLARI

Ehl-i beyti hem nesebi hemde şurî olarak anlayıp doğru bir zemine oturtuktan sonra , kavram olarak ehli beytin vasıfları noktasında meseleyi analiz etmek istiyorum

Dördüncü Lem'a Tevbe Suresi 128-129'cu ayetler ile Sura Suresi 23. ayetler tefsir ediliyor. Ve bu risalenin ismi "Minhac-ı Sünne" yani "Sünnet yolu"

Bu risale Efendimizin (asm) sünnet-i seniyyesinin itikad yolunu ders veriyor. Bu itikad boyutunda Efendimizden sonra hilafet makamında bu itikadı sırasıyla takip eden zâtlara olan bakışımız ve imamet mes'alesinin doğru analizi yapılıyor.

Bu risalenin Birinci Nükte'si ehli beytin menbaı olan Efendimizin (asm) bir vasfı nazara veriliyor ve o vasıf O'ndan (asm) sonra devam eden silsile-i ehli beytin en belirgin vasfı olmuştur

Resul-i Ekrem Aleyhissalâtü Vesselâm'ın ümmetine karşı kemal-i şefkat ve merhametini ifade ediyor. Evet rivayet-i sahiha ile mahşerin dehşetinden herkes hattâ enbiya dahi "nefsî, nefsi" dedikleri zaman, Resul-i Ekrem Aleyhissalâtü Vesselâm "ümmetî, ümmetî" diye re'fet ve şefkatini göstereceği gibi, yeni dünyaya geldiği zaman ehli keşfin tasdikiyle vâlidesi onun münacatından "ümmetî, ümmetî"

Silsile-i ehli beytin en birinci vasfı Nübüvvet makamından gelen ve bütün peygamberlerin ortak sünneti olan sefkat ve merhamettir.

İnsanlık tarihine baktığımızda silsile-i ehli beytin bütün imamları, bütün ahlak ve asfiya ve velileri Efendimizin (asm)'in bu sefkatinin yansıması ve ders ve talimi ile Cenabı Hak'ın rahman ve Rahim gibi esmalarına azami mazhar olmuş ümmetin derdini derterleri yapmış bililerinin imanını kurtarmak, ümmetin maddi manevi sıkıntılarını def etmek adına kendi hayatlarını hiçe saymışlar.

Bana: "Sen şuna buna niçin sataştın?" diyorlar. Farkında değilim; karşımda müdhiş bir yangın var.. alevleri göklere yükseliyor, içinde evlâdım yanıyor, imanım tutuşmuş yanıyor. O yangını söndürmeye, imanımı kurtarmaya koşuyorum. Yolda birisi beni kösteklemek istemiş de, ayağım ona çarpmış; ne ehemmiyeti var? O müdhiş yangın karşısında bu küçük hâdise, bir kıymet ifade eder mi? Dar düşünceler, dar görüşler.. "

Ehli beytin bu asırdaki en büyük, mümtaz temsilcisi olan Üstad'ın hayatı veraset-i nübüvvet makamından gelen sırrı sefkat ile çok büyük bir manevi tahribatın karşısında yasa ehli imanının imanını kurtarmak adına hayatını hiçe saymış.

Bulduğu zaman içerisinde yapılan manevi tahribatın sayısal olarak ifadesini nazara vermek adına bir tefekkiri derse ilave edeceğim

KENDİ HALİMİZE AĞLAYALIM

✚ Gazze'de yaklaşık bir seneye yakın bir zamanda 40.000 kişi şehid oldu fani geçici bir hayata bedel baki ve daimi bir hayatı kazandıran şehadet mertebesini kazandılar.

✚ Bugün Emirdağ Lahikasında geçen bir mektupta süfyanın ihtilalini gerçekleştirmek için 100.000 insanı kestiği nazara veriliyor. Ve ihtilalin devamında Süfyanizmin bütün şeairi esasat-ı imaniyeyi tahrip ederek yerleştirmeye çalıştığı lehviyat ve sefâhet ve dinsizlik öğretileri ile günümüze kadar milyonlar insanların ebedi hayatlarını kaybetmesine sebep olmuş ve hali hazırda aynı sistem içinde milyonlar ebedi hayatlarını kaybediyor ve kaybedecek.

✚ Okuduğumuz mektupta ifade edilen şu rakam ve inşaa edilen Süfyanizm rejimi ile süre gelen manevi katliamı düşününce insan dehşete kapılıyor.

✚ Ağlamamız gereken Gazze'deki kardeşlerimizin durumunun yanında maalesef içinde bulunduğumuz yada bulunma ihtimalimizin olduğu bu manevi katliamda telef olan nefsimiz ve neslimiz olduğunu unutmamalıyız .

✚ Mevla süfyanın azabını ziyadeleştirsin sistemini de darmadağın etsin ve onun sistemini yıkan ve yıkacak Mehdi-i Âl-i Resulün hizmetinde başta nefsimi sonra neslimi nefer olarak istihdam eylesin.

ÂL-i BEYTE SALTANAT-I DÜNYEVİYE YARAMAZ

Ondokuzuncu Mektub'ta sorulan "Neden hilafet-i İslamiye Âl-i Beyt-i Nebevî'de takarrur etmedi?" sorusuna verilen cevapta nazarıma çarpan iki nokta Âl-i beytin iki önemli vasfı olduğunu düşünüyorum.

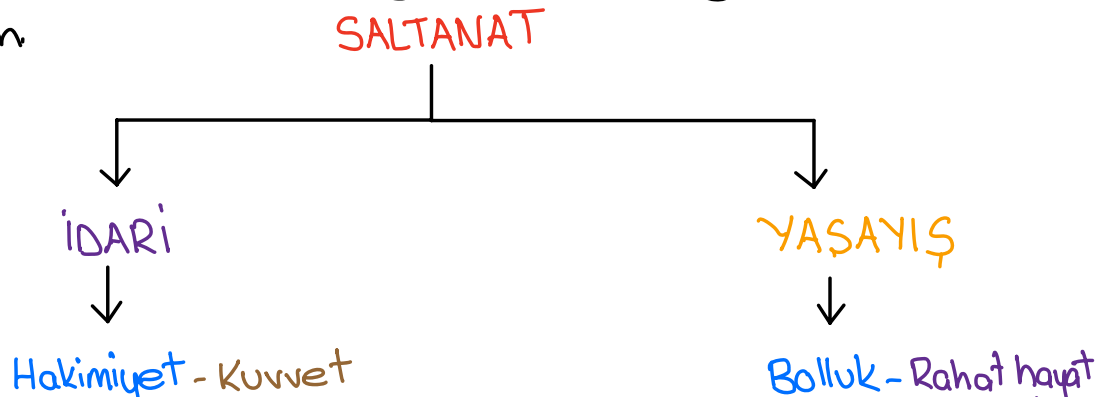
Eğer denilse:

Neden hilafet-i İslâmiye Âl-i Beyt-i Nebevî'de takarrur etmedi? Halbuki en ziyade lâıyk ve müstehak onlardı?"

Elcevab:

Saltanat-ı dünyeviye aldatıcıdır. Âl-i Beyt ise, hakaik-i İslâmiyeyi ve ahkâm-ı Kur'aniyeyi muhafazaya memur idiler. Hilafet ve saltanata geçen, ya Nebi gibi masum olmalı, veyahut Hulefa-yı Raşidîn ve Ömer İbn-i Abdülaziz-i Emevî ve Mehdi-i Abbasî gibi hârikulâde bir zühd-ü kalbi olmalı ki aldanmasın. Halbuki Mısır'da Âl-i Beyt namına teşekkül eden Devlet-i Fatımiye Hilafeti ve Afrika'da Muvahhidîn Hükûmeti ve İran'da Safevîler Devleti gösteriyor ki; **saltanat-ı dünyeviye Âl-i Beyte yaramaz, vazife-i asliyesi olan hıfz-ı dini ve hizmet-i İslâmiyeti onlara unutturur. Halbuki saltanatı terk ettikleri zaman, parlak ve yüksek bir surette İslâmiyete ve Kur'ana hizmet etmişler.**

Saltanat kavramını ikiye ayırarak meseleyi tefekkür etmek istiyorum

Saltanatın her iki manasında bende baskın oldukça
ben âl-i beyt şuurundan uzaklaşıyorum.

O yüzden Üstad nur talebelerini her iki saltanattan men
edecek, uzaklaştıracak öğretileri Kur'an'dan alarak bana
ders vermiş.

Öncelikle Risale-i Nur ile verilen öğretilerin temelinde
siyasetle sürekli istigali men etmiş, iman hizmetini siyasete
karıştırmayı yasaklamış. Zira siyaset daireleri âl-i beyt
dava şuurunu unutturan bir hale girmiş vaziyettedir.

**Hem iman ve hakikat noktasında bu çeşit merakların büyük
zararları var. Çünkü gaflet verecek ve dünyaya boğduracak ve hakikî
vazife-i insaniyeti ve âhireti unutturacak olan en geniş daire ise,
siyaset dairesidir. Hususan böyle umumî ve mücadele suretindeki**

Üstad müsbet manada siyasete yardımcı siyaset-i
islamiye icinde siyaset-i moneviye ile yapmış.
Bu manayı söyle tefekkür etmiştim.

HERKES YERİNİ BİLECEK...!!!

📌 En büyük siyaset makamı siyaset-i maneviyedir. Siyaset-i maneviye bütün siyasetlerin üstündedir.

📌 Siyaset-i maneviyenin hizmet sahası dar gibi gözükse de bu makam yetiştirdiği az ama kaliteli kişilerle siyaset-i idareye zemin hazırlar ve siyaset-i idariyeyi nizam ve intizama sokar. Osmanlı'da siyaset-i maneviye ile siyaset-i idarenin uyumlu çalışması duraklama dönemine kadar çok büyük maddi manevi fütühata sebep olmuştur. Post ehilleri taht ehilleri netice verdi. Akşemsettin post ehli idi, Fatih Sultan Mehmed taht ehli oldu.

📌 İslamda siyaset-i maneviye asla siyaset-i idariyenin tahakkümü ve idaresine girmez ve Osmanlı'da Şeyhülislam makamı bütün siyasetlerin üstündeydi ve idare olunan, idare edilen tarafta olmazdı. İdare üstü olup emir almadığı gibi tersine emretme, hüküm verme yargılama makamında idi.

📌 Zenbilli Ali efendinin Kanuni sultan Süleyman'a ikazları, Hızır Çelebinin Fatih Sultan Mehmed'i yargılaması aleyhinde hüküm vermesi buna güzel bir misal teşkil eder.

📌 Ne vakit siyaset-i maneviye idarenin emrine girdi post ehilleri gitti taht ehli kalmadı ve koca bir imparatorluk yerle yeksan oldu....

📌 Bugünde siyaset-i idarede fütuhat istiyorsak bu fütuhatı geniş daireden değil dar daire olan siyaset-i maneviyeden başlatmak gerek, post ehillerinin manevi hizmetlerini artırıp taht ehilleri yetiştirmeleri gerek ki dar dairede ki istikametli hareket en dış daireye de güç versin.

📌 Bediüzzaman Risale-i Nur'un iman sahasında en dar dairede ki hizmetini bu sistemin merkezi hükmünde gördüğü için bizleri bu hizmete sevk edip olmamız gereken yeri işaret ediyor diye anlıyorum

📌 Hem saltanat-ı maneviye hem saltanat-ı idariye ikisi bir arada zor olduğu için bizi siyasetten men etmiş bizlere en büyük makam olan manevi hizmet makamını göstermiş.

📌 Hem siyasi hem manevi saltanat zor Hz Ali'ye (ra) nasip olmamış bize mi nasip olacak o kapı kapalı.

📌 Nerde duracağımızı ne için çalışacağımızı bilmeliyiz. Siyaset-i maneviyeye hizmet edenler buraya siyaset-i idareye talip olanlar oraya. İkisini cem etmemeli siyaset ehli, manevi siyaset alemine karışmamalı. Manevi siyaset ehli de siyasete burnunu sokmamalı.

📌 Herkes yerini ve haddini bilecek...!!

Risale-i Nur'un talebeleri âl-î beyt gibi manevi saltanata namzed olup siyasi dairelerde vazife almak yada siyaset-i hazıra ile manevi mücadele ile mükellef ve vazifeli değiller, almamalılar zira o yol kapalı.

Saltanatın özellikle eksere bakan tarafı rahat ve imkoların arttığında dűsűlen rehavet ve kaybedilen dava suurudur. Maalesef bugűn goĝu zaman saltanat kavramının ikinci yűnű beni űl-ű beyt suurundan uzaklaűtırıyor. Bu tehlikeye korsıda hakaiki Kur'aniyeyi ciddi talim ederek icinde bulunduĝumuz otuzűa űyat-ı Kur'an'iyenin remz ve isaretleriyle tescillenmiű, Hz. Ali'nin (r.a) isaretleri ve Gavs-ı Azam'ın (r.a) monevi ihbarları ile tasdik edilmiű hizmetin űnemine vurgu yaparak her bir nur talebesine bu űl-ű beyt suurunu kaybetmemesi noktasında yerilarda bulunuyor.

Ey kardeűlerim! Dikkat ediniz: Vazifeniz kudsiyedir, hizmetiniz ulvîdir. Herbir saatiniz, bir gűn ibadet hűkműne gecebilecek bir kıymettedir. Biliniz ki, elinizden kaçmasın!...

ÂLÎ BEYT GADRE BELAYA GİRİFTAR OLACAK

Âlî beytin nesebi olarak takip ettiğimizde gârdüğüm manzara hayatları boyunca hep islam davası için çile çekmeleri , büyük imtihanlara maruz kalmalarıdır.

Bu hakikatın böyle olacağına yani ôlî beytin zaman içinde belaya , gadre maruz kalacağını Efendimiz (asm) gayb esîna nazarı ile haber vermiş.

Hem mükerreren ihbar etmiş ki: "**Benim Âl-i Beytim, benden sonra**

يَلْقَوْنَ قَتْلًا وَتَشْرِيدًا

yani; **katle** ve **belaya** ve **nefye maruz kalacaklar.**" Ve bir derece izah etmiş, aynen öyle çıkmıştır.

Âl-î beytin bu asırdaki en büyük temsilcilerinden olan
Üstad hazretlerini hayatında bela, nefy eksik olmamış

Beni, nefsi kurtarmayı düşünen hodgâm bir adam mı zannediyorlar?
Ben, cem'iyetin imanını kurtarmak yolunda dünyamı da feda ettim, âhiretimi
de. Seksen küsur senelik bütün hayatımda dünya zevki namına bir şey
bilmiyorum. Bütün ömrüm harb meydanlarında, esaret zindanlarında, yahut
memleket hapishanelerinde, memleket mahkemelerinde geçti. Çekmediğim
cefa, görmediğim eza kalmadı. Divan-ı Harblerde bir cânî gibi muamele
gördüm, bir serseri gibi memleket memleket sürgüne yollandım. Memleket
zindanlarında aylarca ihtilattan men'edildim. Defalarca zehirlendim. Türlü
türlü hakaretlere maruz kaldım. Zaman oldu ki, hayattan bin defa ziyade
ölümü tercih ettim. Eğer dinim intihardan beni men'etmeseydi, belki bugün
Said topraklar altında çürümüş gitmişti.

Buradan sunu anlayacağım ki monevi ôl-î beyitten olacaksam
ôl-î beytin davasını dava edeceksem hakarete, nefye,
belaya belki katle razı olacağım.
Bunlar celal medresesinin nübüvvet makamından süzülen
dersleridir.

عَلَى

enbiyaya yükletilen risalet ve teklif yükünün pek ağır olduğuna ve sahraları
faydalandırmak için yağmur, kar ve fırtınaların şedaidine maruz kalan yüksek
dağlar gibi, peygamberlerin de ümmetlerini feyizlendirmek için risalet
zahmetlerine maruz kaldıklarına işarettir.

Efendimiz (asm)'den sonra peygamber gelmeyeceği için
ümmeti feyizlendirme ve monevi rehberlik ve irşad vazifesi
ôl-î beyte kalıyor.

Resul-i Ekrem Aleyhissalâtü Vesselâm, gayb-aşına nazarıyla görmüş ki: Âl-i Beyti, Âlem-i İslâm içinde bir şecere-i nuraniye hükmüne geçecek. Âlem-i İslâmın bütün tabakatında kemalât-ı insaniye dersinde rehberlik ve mürşidlik vazifesini görecek zâtlar, ekseriyet-i mutlaka ile Âl-i Beytten çıkacak. Teşehhüddeki ümmetin "Âl" hakkındaki duası ki,

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِ سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ كَمَا صَلَّيْتَ عَلَى
إِبْرَاهِيمَ وَعَلَى آلِ إِبْرَاهِيمَ إِنَّكَ حَمِيدٌ مَجِيدٌ

dir. Makbul olacağını keşfetmiş. Yani nasilki millet-i İbrahimiye'de ekseriyet-i mutlaka ile nuranî rehberler Hazret-i İbrahim'in (A.S.) âlinden, neslinden olan enbiya olduğu gibi; ümmet-i Muhammediyede de (A.S.M.) vezâif-i azîme-i İslâmiyette ve ekser turuk ve mesalikinde Enbiya-i Benî-İsrail gibi, Aktab-ı Âl-i Beyt-i Muhammediyeyi (A.S.M.) görmüş. Onun için

لَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ أَجْرًا إِلَّا الْمَوَدَّةَ فِي الْقُرْبَى

demesiyle emrolunarak, Âl-i Beyte karşı ümmetin meveddetini istemiş. Bu hakikatı teyid eden diğer rivayetlerde ferman etmiş: "**Size iki şey**

Âl-i Beyt Efendimizden (asm) veraset-i nübüvvet makamından ümmete mavevî rehberlik ve irşad vazifesini deruhte edeceği için Cenabı Hak onlara bu âli-yükü kaldırma noktasında mavevî güçlerini artırmak ve sıkıntılar ile ortaya çıkan mavevî acılımlar ile ümmeti feyizlendirmeleri için celal medresesinde geçirmiş.

Bu noktada bende aynı kanuniyet ile bu yolda gideceğimi bilmem gerek.

ÂL-Î BEYTTE KARABET ESAS DEĞİLDİR

Dersin başında da ifade ettiğim gibi karabet yarı nesebe yakınlık suur ve dava noksanlığı varsa hiçbir anlamı ve kıymeti olmadığı gibi Kur'an'î ölçülere göre zıttır.

21

ÜÇÜNCÜ NÜKTE:

إِلَّا الْمَوَدَّةَ فِي الْقُرْبَىٰ

âyetinin bir kavle göre manası: "**Resul-i Ekrem Aleyhissalâtu Vesselâm, vazife-i risaletin icrasına mukabil ücret istemez, yalnız Âl-i Beytine meveddeti istiyor.**" Eğer denilse: Bu manaya göre karabet-i nesliye cihetinden gelen bir faide gözetilmiş görünüyor. Halbuki,

إِنَّ أَكْرَمَكُمْ عِنْدَ اللَّهِ أَتْقَىٰكُمْ

sırrına binaen karabet-i nesliye değil, belki kurbiyet-i İlahiye noktasında vazife-i risalet cereyan ediyor?

sırrınca âl-î beyt suuru taşıyanlar muhabbetlerini nesebe göre değil davaya göre ve kişilerin o davayı dava edinme derecelerine göre tanzim eder.

Hatta bir ehlullahın sözü üzerine bir tefekkürümü not alacağım

Anlarsa uzakım yakınımdır, anlamazsa yakınımda bulurum

Dava suuru noktasında âl-î beytin suurunu taşıyan kişi ile kuracağım dostluk benim en yakınımda bulunan dava

şuurundan mahrum kişilerle kuracağım yakınlıktan fazla olmalı. Buna yine Ustad hazretlerinin hayatında bir misal ile delil getireceğim

Bana bir hediye gönderdin. Gayet ehemmiyetli bir kaidemi bozmak istersin. Ben demiyorum ki "Kardeşim ve biraderzadem olan Abdülmecid ve Abdurrahman'dan kabul etmediğim gibi senden de kabul etmem." Çünkü sen onlardan daha ileri ve ruhuma daha yakın olduğundan, herkesin hediyesi reddedilse, seninki bir defaya mahsus olmak üzere reddedilmez. Fakat bu

Aziz kardeşim, çendan Abdülmecid benim nesebî kardeşim ve yirmi sene talebemdir. Fakat ne o ve ne hiçbirisi benim Hulusî'ne yetişmiyor. O

Misallerde görüldüğü üzere Ustad hazretleri Hulusî ağabeyi kardeşinden ve yeğeninden üstün tutmuş.

Âl-î beyt şuru İslamiyetin fikir ve fiil noktasında temelidir ve her müminin yakalaması ve yaşaması gereken bir şur halidir. Ben bu şur üzere yaşayıp temsil ve tebliğ noktasındaki vazifelerimi yerine getirmeme rağmen ehlim, ehli beytim bana karşı çıktıklarında onlar artık benim için manen beytim olmamış olur. Bu hakikat bana Nuh (as) üzerinden Hud Suresinde söyle ders veriliyor.

(45) Nuh rabbine şöyle seslendi: "Ey rabbim! Şüphesiz oğlum da ailemdendir. Senin vaadin elbette haklıdır. Sen hâkimlerin en âdilisin" dedi.

(46) Allah buyurdu ki: "Ey Nuh! O senin ailenden değildir. Çünkü onun yaptığı iyi olmayan bir işti. Sakin hakkında bilgi sahibi olmadığın bir şeyi benden isteme! Ben cahillerden olmayasın diye sana öğüt veriyorum."

Tabii bu nokta anne ve babalar olarak bizlere düşen t^o evlilikte e^ş seçimi "âl-î beyt" suuru ile yapmak evlendikten sonra hanemizi "âl-î beyt" suuru ile donatıp o minvalde yaşamak.

Bu noktada Üstad hazretleri

"Hanemiz bir küçük Medrese-i Nuriye olsun" ifadeleri neslimizin âl-î beyt suurunu kazanmaları için çok önemli bir tavsiye

Medrese ders görülen yer anlamına geliyor.

Kur'an nurlarının ders yapıldığı hâl ve kâl ile bunların ders yapıldığı hane Medrese-i Nuriye oluyor.

Maalesef bugün İslami suurdan mahrum kalmış haneler dizilerin ders yapıldığı medrese-i diziye, instagram reelslerinin izlendiği medrese-i instagram olmuş vaziyette.

Başta anne ve babalar olarak kaybettiğimiz âl-î beyt ile bize ders verilen İslamî dava suurunu çocuklarımıza aktaramıyoruz hem kendimizi hem neslimizi manen helâk ediyoruz.

ÂLÎ BEYT DAVA ŞUURUNU KAYBETMEZ

fıkrasıyla ihbar ediyor ki: "Sahabeler ve Tâbiînler, ibadette öyle bir dereceye gelecekler ki, ruhlarındaki nuraniyet, yüzlerinde parlayacak ve cebhelerinde kesret-i sücuddan hasıl olan bir hâtem-i velayet nev'inde alınlarında sikkeler görünecek." Evet istikbal bunu vuzuh ile ve kat'iyet ile ve parlak bir surette isbat etmiştir. Evet o kadar acib fitneler ve dağdağa-i siyaset içinde, gece ve gündüzde Zeynelâbidîn gibi bin rek'at namaz kılan ve Taus-u Yemenî gibi, kırk sene yatsı abdestiyle sabah namazını eda eden çok mühim pek çok zâtlar,

مَثَلُهُمْ فِي التَّوْرَةِ

sırrını göstermişlerdir.

Sahabe-i Kiram (r.a.ec) ve Tabiyyin ve tebe-i tabiyyin maddi ve manevî âlî beytin en mühim ve sağlam efradlarıdır. Burada dikkatimi çeken Zeynelâbidîn ve Taus-u Yemenî gibi zâtlar buldukları dönem içerisinde onca karışıklığa dağdağ siyasete rağmen ubudiyet şuurunda ödün vermemeleri.

Âlî beytin efradı ve o suarda olmanın yegane şartı dairemiz için fikir olarak marifet çalışmalarını aksatmamak, fiil olarakta ibadetlerde gevseklik göstermemektir.

Es vermeden azami bir gayret âlî beyt şuurunun en büyük göstergesidir.

ES-SİZ BİR ÇALIŞMA

✦ Es notada "duraklama" zamanını gösterir ve müzikte notalardan anlamlı seslerin çıkması için önemlidir.

✦ Müzikte faydası olan "es yani duraklamanın" marifetullah eğitiminde hiç bir faydası olmadığı gibi tam tersine çok büyük zararı vardır.

✦ Marifetullah eğitiminde manevi açılımın ve hizmet hayatında terakki içinde devamının da yegane şartı sistemli ve sürekli yani "essiz" çalışmaktır.

✦ Nizamı olmayanın külliyeti olmaz sırıncı disiplinsiz gelişmiş güzel dağınık iki gün şevk üç gün pert şeklinde bir marifetullah çalışması ve hizmet hayatının külli ve faydalı meyveler vermesi beklenemez.

✦ Eşsiz bir marifetullah ve hizmet hayatı "essiz" bir say ve gayrete bağlıdır...

Âl-i beyt üzerine çokça tefekkür edilmesi ve sürekli bir marifetullah çalışmaları ile yakalanması ve canlı tutulması gereken bir şuur halidir.

Bu konuda farklı manalar oldukça dersime ekleyeceğim